

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2014).

Α' Εἰς Βηθανίαν.

Τό Σάββατον, 30^{ῆν} Μαρτίου/11^{ῆν} Ἀπριλίου 2014, Σάββατον τοῦ Λαζάρου, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῆς ὑπό τοῦ Κυρίου ἐγέρσεως τοῦ ἁγίου καί δικαίου καί φίλου Αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου, εἰς τήν Βηθανίαν εἰς τήν ἐν αὐτῇ γυναικείαν Ἱεράν Μονήν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου Μάρθας καί Μαρίας καί εἰς τόν τάφον αὐτοῦ.

Τῆς Θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδης κ. Δημητρίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεοδοσίου, παρεπιδημοῦντος ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου, παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀγιοταφίτων Ἀρχιμανδριτῶν καί Πρεσβυτέρων, παρεπιδημούντων ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί ἐτέρων ἱεροδιακόνων, ψαλλόντων Ἱεροψαλτῶν προσελθόντων ἐκ Κύπρου καί τῶν Ἀγιορειτῶν π. Ἰωσήφ καί π. Ἰωσήφ καί συμμετέχοντος ἐν κατανύξει καί κατανυκτικῇ προσευχῇ ἀθρόου καί συνωστιζομένου Ὁρθοδόξου λαοῦ, ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Κύπρου καί Ρουμανίας.

Πρός τός εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί:

«Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε τοῦ Ἰδοῦ τά βασίλεια καί ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον καί γέγονεν ὁ Λάζαρος τῆς παλιγγενεσίας προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι, Δέσποτα τῶν πάντων Βασιλεῖ, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἰλασμόν καί τό μέγα ἔλεος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς τόν ἱερόν τοῦτον τόπον τῆς ἀγιογράφου πόλεως Βηθανίας, ἔνθα παρεγένετο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μετὰ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, ἵνα ἐγείρῃ ἐκ τάφου τετραήμερον τόν φίλον Αὐτοῦ Λάζαρον, τοῦ ὁποῦ [Λαζάρου] τήν ἔγερσιν ἐορτάζομεν. Ἡ ἐκ νεκρῶν ἔγερσις τοῦ ἁγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου τοῦ τετραημέρου ἔλαβε χώραν λίγο πρὶν τό σταυρικόν πάθος καί τήν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Καί τοῦτο «ἐπεὶ ἔδει, λέγει ὁ Συναξαριστής, τό τῆς Ἀναστασεως μυστήριον ἀκριβέστερον πιστωθῆναι».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός ἐρχόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τό ἐκούσιον σταυρικόν αὐτοῦ πάθος θέλει νά φανερώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς Του ὅχι μόνον τήν θεῖαν αὐτοῦ

δύναμιν, ἀλλά καί τήν ἀπόλυτον αὐτοῦ ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. θέλει νά βεβαιώσῃ τοὺς μαθητάς Του, ὅτι δέν εἶναι μόνον τέλειος ἄνθρωπος, ὡς υἱὸς τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀλλά καί τέλειος θεός, ὁμοούσιος τῷ Πατρὶ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ὡς λέγει καί ὁ μελωδός (Ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης): «Ἐδάκρυσας, Κύριε, ἐπὶ Λαζάρῳ δεικνύων τήν σάρκωσιν τῆς οἰκονομίας σου, καί ὅτι φύσει θεός, ὑπάρχων, φύσει καθ' ἡμᾶς γέγονας ἄνθρωπος». Καί ἀλλαχοῦ λέγει: «Ζωή ὑπάρχων Κύριε, καί φῶς ἀληθινόν, Λάζαρον νεκρόν φωνήσας ἀνέστησας, ὡς δυνατός γάρ πᾶσιν ἔδειξας ὅτι θεός ζώντων καί νεκρῶν ὑπάρχεις».

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀποτελεῖ τόν λόγον καί τόν οὐσιαστικόν σκοπόν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, διὰ τοῦτο ὁ σοφός Παῦλος λέγει: «εἰ δέ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδέ Χριστός ἐγήγερται. εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν κενή δέ ἡ πίστις ὑμῶν». (Α' Κορ. 15,13-14).

Ἡ δέ ἑορτή τῶν ἑορτῶν καί πανήγυρις τῶν πανηγύρεων, δηλονότι τό Ἅγιον Πάσχα, συνιστᾷ τήν δύναμιν τῆς πίστεως εἰς τήν τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν, διὰ τῆς ὁποίας [ἀναστάσεως] ἐπῆλθε ἡ νίκη τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου, τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ἀδικίας καί τῆς ἐλπίδος ἐπὶ τῆς ἀπελπισίας καί τῆς ἀπογνώσεως. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν», (Α' Πέτρου 1,3).

Μέ ἄλλα λόγια ὁ Χριστός μᾶς ξαναγέννησε, διὰ νά μᾶς χαρίσῃ ἐλπίδα ἀγαθῶν αἰωνίων. Καί ἔκαμε τήν ἐλπίδα μας αὐτήν ζωντανήν, διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βεβαίαν ἐγγύησιν ὅτι ἡ ἐλπίς μας δέν θά διαψευσθῇ, ἀλλά θά ἀναστηθῶμεν καί ἡμεῖς. Τούτου ἕνεκεν ὁ μελωδός ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης λέγει: «Καί γέγονεν ὁ Λάζαρος τῆς Παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον» ἔγινε δηλαδή ὁ Λάζαρος ὁ ἀδελφός Μάρθας καί Μαρίας καί ὁ υἱὸς Σίμωνος τοῦ Φαρισαίου τοῦ ἀπό Βηθανίας, ἡ ἀπαρχή τῆς ζωῆς ἐλπίδος, ἡ σωτήριος ἀπαρχή τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἐν Χριστῷ.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς ἀδελφοί τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Ἰκεσίαις Λαζάρου Μάρθας καί Μαρίας τε, ἡμᾶς ἀξίωσον θεατάς γενέσθαι τοῦ Σταυροῦ καί τοῦ Πάθους σου Κύριε καί τῆς λαμπροφόρου τῶν ἡμερῶν καί βασιλίδος, Ἀναστάσεως τῆς σῆς φιλάνθρωπε» Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος προσῆλθεν εἰς τό ἡγουμενεῖον τῆς Μονῆς, ἔνθα ἡ ὁσιωτάτη μοναχή Εὐπραξία προσέφερεν Αὐτῷ καί τοῖς προσελθοῦσιν ἐκ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν τῆς κώμης Βηθανίας ἐόρτιον ἀναψυχήν.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο ἐξεκίνησε λιτανεῖα ἀπό τῆς Μονῆς ἕως τοῦ τάφου τοῦ Λαζάρου, προεξάρχοντος αὐτῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου. Ἐνταῦθα εἰς τόν τάφον τοῦ Λαζάρου ἀνεγνώσθη ἡ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου καί ἀνεπέμφθη δέησις, ὅθεν καί ἐπεσφραγίσθη ἡ ἐν Βηθανίᾳ ἑορτή τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.

Β'. Ἐπὶ τοῦ Προσκυνήματος τῆς Ἀναλήψεως.

Συμφώνως πρός τήν προσκυνηματικὴν τάξιν τοῦ Πατριαρχείου, ἡ ἑορτή τῆς

ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου ἐωρτάσθη καί ἐπὶ τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν καί τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἀναλήψεως, λόγω τῆς γειτνιασεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Βηθανίαν.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐτελέσθη ἀφ' ἐσπέρας Ἑσπερινός εἰς τό προσκύνημα τῆς Ἀναλήψεως, ἐν ᾧ τό ἀποτύπωμα τοῦ ποδός τοῦ εἰς οὐρανούς ἀναληφθέντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ τὰ ἐρεῖπια τῆς Βυζαντινῆς Εκκλησίας καί ἐν ᾧ σήμερον τέμενος-τζαμίον. Πρὸ τῆς τελετῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀνεγνώσθη ἡ ἐκ τοῦ εὐχολογίου εὐχή ἐπὶ βεβηλωθείσης ἀγίας Τραπέζης, ὡς ὑπαιθρίως ἐκτεθειμένης.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ προεξῆρξεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος. Μετά τὸν Ἑσπερινὸν ἀνεγνώσθη τό Μικρὸν Ἀπόδειπνον καί ἐψάλη ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς ἐπὶ τοῦ προσκυνήματος, μεθ' ὃ ἠκολούθησε λιτανεῖα ἕως τὴν Μικρὰν Γαλιλαίαν, ἐν ᾗ ὁ ἱερός Ναὸς τῶν Γαλιλαίων Ἀνδρῶν (Galili viri). Ἐνταῦθα ἡνέμενεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Παρουσία Αὐτοῦ ἀνεγνώσθη τό Α' Ἐωθινόν Εὐαγγέλιον: «Οἱ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν», ἀνεπέμφθη δέησις καί ἐψάλη ὁ Πατριαρχικός Πολυχρονισμός, ὁπότε καί ἀνεχώρησεν ἡ λιτανεῖα διὰ τό Προσκύνημα τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν προσκυνηματικὸν τόπον ἐτελέσθη ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος καί πάλιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί συλλειτουργούντων αὐτῷ Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καί διακόνων, ψαλλόντων Ἱεροψαλτῶν ἐξ Ἑλλάδος προσερχομένων καί τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί τῶν ψαλτῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὑπὸ τὸν κ. Ριμόν Καμάρ καί προσευχομένων ἐν κατανύξει ἐντοπίων Ἀραβοφώνων ἐξ Ἱεροσολύμων καί ἄλλων περιοχῶν καί δοξαζόντων τὸν Θεὸν διὰ τό ὅτι ὁ Υἱὸς Αὐτοῦ ὁ Μονογενὴς Κύριος δέ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν τὸν φίλον Αὐτοῦ Λάζαρον τὸν τεταρταῖον, «πιστούμενος καί τὴν κοινὴν ἡμῶν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ πάθους Αὐτοῦ».

Ἠκολούθησε ἐόρτιον κέρασμα εἰς τὴν ἑναντι τοῦ Προσκυνήματος Ἱεράν Μονὴν Ἀναλήψεως παρατεθέν ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς μοναχοῦ π. Ἀχιλλίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/EXeF1Uilni0>

httpv://youtu.be/BL_1b0zelE8

